

Het is allemaal een beetje anders

Het leven dat wij leven hier in Somprasong heeft natuurlijk weinig met het Echte Thaise leven te maken. Wij zijn immers de bevoorrechte klasse, alleen als door ons Westerse uiterlijk. Ik realiseer me tevens dat het leven nabij de grote stad ook voor de Thai zelf rijker is dan het leven b.v. op de Noord-Oost vlakte rondom Khorat, hoofdzakelijk landbouw en arme boeren.

Dat wij airco hebben en een fan, een grote koelkast, t.v., een zwembad dat verboden is voor het personeel en sinds vandaag dus ook een vaste internet-verbinding met een telefoonlijn (0066-38235749).

Ook monniken zie je hier sporadisch rondlopen. Wel zien we Thaise families tegen schemering in de zee baden met hun kleren aan of gezellig met z'n allen in een kring zitten te picknicken en liedjes met de kinderen zingen.

In de stad kun je bijna alles kopen wat je nodig hebt, soms is het even zoeken, maar het is er wel. Alleen geïmporteerde artikelen zijn vreselijk duur, maar soms is daar ook een redelijk lokaal alternatief voor te vinden.

Je zou denken dat ik inmiddels al wel gewend zou zijn aan de hiërarchie, toch heb ik er nog moeite mee als ze me “madam” noemen, hun hoofden licht gebogen of mij hun “way” geven. Ik geneer me een beetje dat er twee dames mijn huis schoon maken en keihard werken voor een hongerloontje. Dat de was keurig gewassen en gestreken aan de deur wordt afgeleverd voor een prijs waar ik thuis nog geen waspoeder voor kan kopen. Dat af en toe een bewaker voor mij salueert of ik de koningin ben. Het hoort er blijkbaar allemaal bij en het zal wel wennen.

Wat mij goed doet is het respect dat de mensen naar elkaar toe tonen, niet alleen naar ons, maar ik zie de mannen en jongens opstaan in de songtau zogauw er een vrouw of oudere man instapt, ze gaan op de treeplank hangen om ruimte voor hun medemens te creëren, helpen een oude dame in en uitstappen, het wordt als heel normaal beschouwd, daar zouden ze bij ons nog wat van kunnen leren.

De tolerantie t.o.v. de luidruchtige (“farangs”) buitenlanders, veelal gelukzoekers, die er met hun jonge meisjes vandoor gaan en de toeristen die zich letterlijk bloot geven, is groot.

Drie jonge poesjes hebben ons als “verzorg-ouders” geadopteerd

De elektricien die gisteren onze schakelaars kwam repareren was erg blij met Leen's hulp, Was nooit gelukt vandaag zei hij, zonder Koon Leen. Ik denk dat het hem sowieso niet gelukt was, al deed hij nog zo z'n best. En Leen moest wel erg veel geduld opbrengen om het niet maar even snel zelf te doen. Maar de lampen doen het en ik kan nu zonder angst naar de bovenste verdieping de trappen beklimmen als ik ga slapen.

Onze internet aansluiting